

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 502/22

לפני: כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופטת ע' ברון
כבוד השופט ד' מינץ

העותר: יואב פרנק

נגד

המשיבים: 1. היועצת המשפטית לממשלה
2. שר המשפטים, גדעון סער
3. חה"כ שרון השכל

עתירה למתן צו על-תנאי

בשם העותר: עו"ד זהבה גור
בשם המשיבה 1: עו"ד שוש שמואלי; עו"ד יונתן ציון מוזס
בשם המשיבים 2 ו-3: עו"ד עופר חנוך

פסק-דין

השופטת ע' ברון:

1. העתירה שלפנינו מופנית כלפי החלטת היועץ המשפטי לממשלה שלא לפתוח בחקירה פלילית באף אחת מארבע התלונות שהגיש העותר. תלונותיו של העותר כווננו בעיקרן נגד המשיב 2, שר המשפטים גדעון סער, ובחלקן הועלו טענות גם נגד המשיבה 3, חה"כ שרון השכל (להלן: השר ו-חברת הכנסת, בהתאמה; השר וחברת הכנסת יכוננו יחדיו: המשיבים).

יצוין כי מאז שניתנה ההחלטה שבמוקד עתירה זו, היועץ המשפטי לממשלה דאז ד"ר אביחי מנדלבליט סיים את כהונתו, וכיום המשיבה 1, עו"ד גלי בהרב מיארה, משמשת כיועצת המשפטית לממשלה (להלן: היועמ"ש הקודם ו-היועמ"ש, בהתאמה).

רקע עובדתי וטענות הצדדים בתמצית

2. העותר, מר יואב פרנק, הגיש את תלונתו הראשונה ליועמ"ש הקודם ביום 14.7.2021. במוקד תלונה זו ניצבות טענות בדבר עבירות מין שהשר לכאורה ביצע לאורך מספר שנים בנשים שונות וכן טענות שלפיהן השר היה מעורב בפרשיית שוחד

מיני (להלן: התלונה בעניין עבירות המין). העותר טען שהשר נטל שוחד מיני מאישה שעמה היה במערכת יחסים (להלן: פלונית), בתמורה לקידום האינטרסים שלה בפרויקט שזכה לתקצוב ממשרד החינוך, שבראשו עמד השר. מעבר לכך, העותר הוסיף ופירט בתלונתו כי באותם ימים שבהם השר כיהן כשר חינוך, הלה ביצע שורה של עבירות מין בנשים שונות, בין היתר בעובדות שהיו נתונות למרותו.

בחלוף כשבועיים ממועד הגשת התלונה בעניין עבירות המין, ביום 26.7.2021, העותר הגיש ליועמ"ש הקודם תלונה נוספת, שבה ייחס למשיבים עבירות של מתן שוחד בחירות הקשורות למועצה המקומית כסרא סמיע (להלן: התלונה בעניין המועצה המקומית). העותר טען כי הגיש את תלונתו בעקבות תחקיר עיתונאי ששודר ב"חדשות 13" ממנו עלה שהשר יזם עסקה מול בני משפחה מסוימת ביישוב סמיע. לפי העסקה הנטענת, תושבי היישוב סמיע יצביעו בבחירות לכנסת ה-24 למפלגת תקווה חדשה שבראשה עומד השר, ובתמורה המפלגה תגיש הצעת חוק לפיצול המועצה המקומית כסרא סמיע; כך שהיישוב סמיע יהפוך למועצה מקומית נפרדת. בתלונתו, העותר הפנה לכך שתושבי סמיע הצביעו למפלגת תקווה חדשה בשיעור של כ-47%, ולכך שחברת הכנסת הגישה ביום 9.6.2021 את הצעת החוק לפיצול המועצה המקומית. העותר טען בתלונתו כי בתור חברת מפלגת תקווה חדשה, חברת הכנסת פעלה בשליחותו ובהנחייתו של השר, שכן עובדה היא שכאשר נשאלה בתחקיר העיתונאי שפורסם בנוגע להצעת החוק שהגישה, היא השיבה שמעולם לא ביקרה בכסרא סמיע וכי היא לא בקיאה בעובדות הרלוונטיות.

בהמשך, ביום 9.8.2021 פנה העותר ליועמ"ש הקודם בתלונה נוספת, שלישית במספר, אף היא מכוונת נגד המשיבים. בתלונה זו העותר טען כי מתעורר חשד שהמשיבים מעורבים בעבירת שוחד ומרמה נוספת, שבמהלכה נטלו שוחד מאיש עסקים מסוים, בתמורה לקידום רפורמת הקנביס שתיטיב עם חברה שבראשות האחרון (להלן: איש העסקים ו-התלונה בעניין רפורמת הקנביס, בהתאמה). במסגרת אותה תלונה נטען שלקראת הבחירות לכנסת ה-24, איש העסקים העמיד למפלגת תקווה חדשה ערבות בסכום של 4 מיליון ש"ח, כאשר הדבר נעשה בתמורה לקידום רפורמה בתחום הקנביס ובתמורה לקידום הצעת חוק פרטית של חברת הכנסת לאי-הפללת צרכני קנביס. במסגרת התלונה בעניין רפורמת הקנביס העותר הפנה את גורמי האכיפה לכך שהשר הסתיר את זיקתו לאיש העסקים בשאלון ניגוד העניינים שמילא במהלך חודש יולי 2021.

3. בינתיים, לשכת פרקליט המדינה השיבה ביום 29.8.2021 לתלונת העותר בעניין עבירות המין. במכתב צוין כי לאחר עיון בתלונה, נמצא כי לא קיימת הצדקה לסטות

מ"דרך המלך" של הגשת תלונה במשטרה, מקום שבו העותר סבור שיש עילה לפתיחה בחקירה פלילית. למעלה מן הצורך צוין במכתב מלשכת פרקליט המדינה, כי לא נמצא בתלונה בעניין עבירות המין הסבר בדבר המקור למידע בנוגע לחשדות המפורטים בה, ואף הועלה ספק באשר לאפשרות שיש לחשדות אלה תימוכין כלשהם, מעבר לשמועות.

למחרת העותר השיב למכתב מלשכת פרקליט המדינה, ובתגובתו הבהיר שבניגוד למצוין בו, הוא אכן פעל והגיש תלונה למשטרה כבר במועד הגשת התלונה ליועמ"ש הקודם. בתוך כך, העותר ביקש במכתבו שפרקליט המדינה יורה למשטרת ישראל לזמנו למסירת עדות בנוגע למידע שהגיע לידיו לאחר הגשת התלונה בעניין עבירות המין. כעבור זמן מה, לאחר שהעותר לא זומן למתן עדות, העותר פנה ביום 3.10.2021 במכתב נוסף וביקש בשנית כי יזומן למסור עדות ביחס למידע שהגיע לידיו. בחלוף מספר שבועות העותר פנה בשלישית בבקשה שיזמנו אותו למתן עדות, הפעם ציין כי עובדת שהייתה נתונה למרותו של השר יצרה איתו קשר ומסרה לו מידע על אודות עבירות שהשר ביצע בה.

4. במקביל, ביום 30.9.2021 העותר פנה ליועמ"ש הקודם בתלונה נוספת, רביעית במספר, שעניינה בכספי שוחד שהשר לכאורה קיבל מאיש עסקים זר (להלן: איש העסקים הזר ו-התלונה בעניין הדרכון, בהתאמה). על פי המתואר בתלונה בעניין הדרכון, במהלך שנת 2010 בהיותו שר חינוך, השר פנה במכתב רשמי אל ראש מינהל האוכלוסין וההגירה במשרד הפנים, וביקש מגורמי המשרד לשקול לאשר לאיש העסקים הזר דרכון ישראלי לתקופה של 10 שנים. העותר הוסיף וטען במכתבו, כי חרף העובדה שבשנת 2008 איש העסקים הזר תרם לשר 10,000 ש"ח בבחירות המקדימות לכנסת ה-18, השר לא ציין בפנייתו למשרד הפנים כי יש לו קשרים עם איש העסקים הזר. נוסף על כך, העותר ציין בתלונתו שלקראת הבחירות המקדימות לכנסת ה-19, בשנת 2012, איש העסקים הזר תרם לשר שתי תרומות נוספות בסך 10,000 ש"ח כל אחת.

5. לשכת המשנה לפרקליט המדינה (עניינים פליליים) השיבה לעותר על דעת פרקליט המדינה במכתב ביום 17.11.2021 ביחס לתלונה בעניין המועצה המקומית. במכתב צוין כי לאחר בחינת התלונה, ולאחר שהתקבלה חוות דעת מאת אגף חקירות ומודיעין של משטרת ישראל, לא נמצא שקיימת הצדקה לפתיחה בחקירה פלילית נגד המשיבים. הפרקליטות הטעימה את קביעתה בכך שלא הוצגה ראיה המבססת את החשד בדבר עסקה למתן שוחד בתמורה לקולותיהם של תושבי היישוב סמיע. עוד הודגש במכתב כי אין ראיה בעניין הבטחת בחירות לפעול לפיצול הרשות המקומית, וכי לא ניתן

להסיק על דבר קיומה מנתוני ההצבעה הרשמיים. מעבר לכך, הובהר כי אף אם ניתנה הבטחה כאמור, ספק אם ניתן לראותה כעבירה פלילית בנסיבות העניין.

6. על רקע ארבע תלונותיו, העותר שלח ביום 28.10.2021 מכתב הממוען לכל חברי הוועדה לבחירת שופטים, שבו קשר את התלונות יחדיו והלין על כך שהשר עומד בראש הוועדה לבחירת שופטים, בו בזמן שתלונותיו ממתונות לבירור. בהתאם לכך, העותר ביקש מחברי הוועדה לפעול ולהוביל לכך שהשר ישעה את עצמו מדיוני הוועדה.

בתגובה, ביום 28.12.2021 נמסר לעותר מכתב מלשכת היועמ"ש הקודם, במסגרתו צוין כי ארבע התלונות נבחנו על ידי גורמי המקצוע השונים ובסופו של דבר הוחלט שלא לפתוח בחקירה פלילית נגד השר (להלן: החלטת היועמ"ש הקודם). בהחלטת היועמ"ש הקודם הודגש שהתלונות כולן נבחנו באגף חקירות ומודיעין במשטרת ישראל, ובפרקליטות המדינה, ובהמשך גם על ידי ראש אגף חקירות ומודיעין במשטרת ישראל, המשנה לפרקליט המדינה (עניינים פליליים) וכן על ידי פרקליט המדינה; וכי עמדת גורמי המקצוע שבחנו את התלונות הייתה כי אין בהן ממש. מלשכת היועמ"ש הקודם נמסר כי לאחר בחינה של כל אחת מהתלונות, נמצא שלא קיימת בהן תשתית ראייתית ראשונית לביצוע עבירות על ידי השר, זאת הן בבחינה של כל אחת מהתלונות כשלעצמה, הן בבחינתן כמכלול. לבסוף, הודגש שגם היועמ"ש הקודם בחן את ארבע התלונות והגיע למסקנה דומה. משכך, נמסר לעותר כי אין ממש בתלונותיו וכי לא נמצא מקום להורות על פתיחת חקירה פלילית נגד השר, וממילא נמצא שאין פגם בהשתתפות השר בישיבות הוועדה לבחירת שופטים.

7. לנוכח החלטת היועמ"ש הקודם הגיש העותר את העתירה שלפנינו. לטענתו, ההחלטה בלתי סבירה באופן קיצוני, שכן היא מתעלמת מהתשתית הראייתית הברורה שהוצגה בכל אחת מתלונותיו. לאורך עתירתו, העותר טוען שהחלטת היועמ"ש הקודם שלא לפתוח בחקירה פלילית מבטאת עיוות דין מהותי, נגועה בשיקולים זרים ומעוררת חשש כבד לאכיפה בררנית. העותר מדגיש שגם אם נניח שישנו ספק בדבר קיומה של תשתית ראייתית ראשונית, הרי שלנוכח הרצון לשמר את אמון הציבור במערכת האכיפה היה מצופה מהיועמ"ש הקודם לפעול בהתאם לסעיף 9 להנחיית היועץ המשפטי לממשלה 4.2204 "בדיקה מקדימה" (2.10.2018) ולהורות על פתיחה בבדיקה של כל אחת מהתלונות.

באופן פרטני ביחס לכל אחת מארבע תלונותיו, העותר מפנה באריכות לראיות שלטענתו מבססות לכאורה כל אחת מהן. בתמצית יצוין כי בכל הנוגע לתלונה בעניין

רפורמת הקנביס – העותר סבור שהחלטת היועמ"ש הקודם מתעלמת מהפרסומים הרבים בעיתונות הכלכלית ובמדיה החברתית הנוגעים לפעילותו של איש העסקים בשוק הקנביס. עוד מדגיש העותר ביחס לתלונה זו כי החלטת היועמ"ש הקודם מתעלמת מכך שהשר לא ציין את קשריו עם איש העסקים בשאלון ניגוד העניינים שמילא, חרף העובדה שהאחרון ערב למפלגתו בסכום של 4 מיליון ש"ח. העותר מוסיף וטוען שביחס לתלונה בעניין רפורמת הקנביס היו גורמים באגף החקירות במשטרת ישראל שתמכו בפתיחת הליך בדיקה נגד השר. אשר לתלונה בעניין המועצה המקומית – העותר טוען שהמעשים המיוחסים למשיבים הם חמורים ועלולים לגרום לקופה הציבורית נזק המוערך בעשרות מיליוני שקלים. העותר מציין כי הגיש ערר על החלטת פרקליט המדינה שלא לחקור את התלונה בעניין המועצה המקומית, וכי החלטת היועמ"ש הקודם מתעלמת מנתון זה. בתוך כך, העותר סבור שגניזת התלונה פירושה מתן לגיטימציה לעסקאות שוחד בחירות המכוונות כלפי ציבור מצומצם וייעודי, כבמקרה דנן.

בכל הנוגע לתלונה בעניין הדרכון – העותר מפרט שאיש העסקים הזר פנה לשר בבקשה שיפעיל את כוחותיו השלטוניים ויפנה למשרד הפנים על מנת שינפיק לו דרכון לתקופה של 10 שנים, חרף העובדה שהלה לא השתקע בארץ. העותר מציין שהשר אכן פנה למשרד הפנים, אולם לא גילה בפנייתו כי איש העסקים הזר תרם כספים למפלגתו. לעמדת העותר, השר חש חובה להיטיב עם איש העסקים הזר לנוכח תרומת הכספים, ובשל העובדה שאיש העסקים הזר עשוי לתרום לו כספים נוספים בעתיד. ואכן, לטענת העותר כך היה, ובמרוצת השנים איש העסקים הזר חש מצידו מחויבות כלפי מאמציו של השר ותרם לו כספים נוספים שקשורים בקשר הדוק להשתדלות השר עבורו. לבסוף, ביחס לתלונה בעניין עבירות המין – לטענת העותר, השר ניצל את מעמדו ותפקידו בעת שכיהן כשר חינוך על מנת לסייע לפלוגנית ולהיטיב עימה בדרכים שונות, לרבות באמצעות מתן כספים מתוך תקציב המדינה; בו בזמן שפעולותיו נעשו בתמורה למערכת יחסים מינית בין השניים. אשר ליתר עבירות המין שהעותר מייחס לשר, העותר שב ומגולל את הרקע לעבירות אלה, תוך שהוא מדגיש כי חרף בקשותיו הפרקליטות לא הורתה למשטרת ישראל לזמנו למתן עדות.

ניתנה תגובת היועמ"ש והמשיבים לעתירה.

8. היועמ"ש סבורה כי דין העתירה להידחות על הסף בהיעדר עילה להתערבות. לטענתה, במוקד העתירה עומדת החלטה המבוססת על שיקולים מקצועיים-ראייתיים המצויים בליבת שיקול הדעת המוקנה לרשויות התביעה. היועמ"ש מפרטת כי תלונות העותר נבחנו באופן קפדני על ידי בכירים במשטרה ובפרקליטות, ובראשם פרקליט

המדינה, כאשר בסופו של יום המסקנות הובאו לפני היועמ"ש הקודם, וזה מצא כי אין מקום לפתוח בחקירה פלילית נגד המשיבים. היועמ"ש מבהירה שעמדת גורמי התביעה היא שלא נמצאה תשתית ראייתית, ולו ראשונית, שיש בה כדי לגבש חשד לכיצוע עבירה באיזה מהתלונות, ולכן אין מקום להורות על פתיחת חקירה פלילית או להמשיך ולברר את טענות העותר. בתוך כך, היועמ"ש מדגישה שהחלטה שלא לפתוח בחקירה פלילית מבוססת על הערכת התשתית הראייתית שצורפה לתלונות והערכת האפשרות לעיבוי התשתית הקיימת על ידי פעולות חקירה. מעבר לכך, היועמ"ש טוענת שתלונות העותר כורכות טענות רבות ביחס לנושאים שונים ונפרדים, בהתייחס לתקופות זמן שונות, דבר שמקשה על בירור טענותיו בדרך של עתירה.

לגופם של דברים, היועמ"ש סבורה שטענות העותר נסמכות על עובדות חלקיות, השערות ופרסומים ברשת האינטרנט שמקורם אינו ידוע. במסגרת תגובתה, היועמ"ש סוקרת את תלונות העותר תוך שהיא מפרטת את הטעמים שהובילו להחלטה שלא להורות על פתיחת חקירה פלילית לגבי כל אחת מהן. כך, למשל, ביחס לתלונה בעניין רפורמת הקנביס – היועמ"ש סבורה כי אין בתשתית המוצגת בתלונה אינדיקציה ליחסי שוחד או "קשר שוחדי" בין איש העסקים למשיבים. לעמדת היועמ"ש, סכום הערבות שאיש העסקים העניק למפלגת תקווה חדשה אינו מהווה כשלעצמו אינדיקציה לכך שמדובר בשוחד. ביחס למעשים המיוחסים בתלונה בעניין רפורמת הקנביס לחברת הכנסת, היועמ"ש מציינת שטענות העותר מתעלמות מהעובדה שמזה מספר שנים סוגיית הקנביס מצויה בקרב הנושאים שזו מקדמת בעבודתה הפרלמנטרית. לגבי התלונה בעניין המועצה המקומית – היועמ"ש שבה ומבהירה שגם באירועים נושא תלונה זו לא נמצאה תשתית ראייתית לחשד בדבר ביצוע עבירות של שוחד בחירות. תחילה היועמ"ש מפנה לכך שאין בתלונת העותר אינדיקציה להבטחה כלשהי תמורת הצבעת תושבי היישוב סמיע. היועמ"ש מפרטת כי התלונה נעדרת מידע בדבר זהות הגורם שהעניק לכאורה את הבטחת הבחירות הנטענת, ואין בה מידע בנוגע לפגישה שנערכה בנושא או מסמך שעשוי להעיד על עצם קיומה. נוסף על כך, היועמ"ש סבורה שלא ניתן להסיק מנתוני ההצבעה בבחירות כי ניתן שוחד עבור הקולות. לדבריה, מעבר לקושי המובנה מהסקת מסקנות מנתוני ההצבעה, עיון בנתוני ההצבעה הרשמיים מאתר ועדת הבחירות המרכזית מלמד שבכל אחת מהקלפיות ביישוב סמיע, זכתה אחת מבין שלוש מפלגות (הליכוד, ישראל ביתנו ותקווה חדשה) בשיעור ההצבעה הגבוה ביותר; כך שלטענת היועמ"ש, הצגת נתוני קלפי אחת – כפי שהופיע בתחקיר העיתונאי ב"חדשות 13" – אינה משקפת את התמונה השלמה ואף מטעה. בהקשר זה, היועמ"ש מוסיפה ומבהירה כי הצבעה מוגברת למפלגה מסוימת אינה כשלעצמה אינדיקציה ליחסי שוחד. עוד מעירה היועמ"ש שגם עצם הגשת הצעת החוק על ידי חברת הכנסת, אין בה משום עדות לכך שמקורה של הצעת החוק

בשוחד בחירות. ועוד היועמ"ש מציינת כי גם אם נניח שניתנה הבטחה מטעם המשיבים לפעול לפיצול הרשות המקומית, מוקשה לראותה כעבירה פלילית בנסיבות העניין. היועמ"ש סבורה שלא כל הבעת נכונות מצד מתמודד פוליטי לנקוט צעד מסוים, או הצהרת כוונות מצידו להוביל מדיניות כלשהי הנשמעים מטעמו במהלך קמפיין בחירות, מהווה שוחד בחירות והשפעה בלתי לגיטימית על מצביעים.

בכל הנוגע לתלונה בעניין הדרכון – היועמ"ש מציינת שאין אינדיקציה שעשויה לבסס ראשיתו של חשד לכך שאיזו מהתרומות של איש העסקים הזר ניתנה בעד פעולה של השר. היועמ"ש מוסיפה בעניין זה מספר טעמים שהובילו למסקנתה – ראשית, לא מדובר בטובות הנאה שניתנו לשר במחשכים אלא בתרומות שניתנו כדין, תוך דיווח למבקר המדינה; שנית, מכתבו של השר נשלח בערוצים רשמיים ואין עסקינן במצב שבו השר פעל עבור איש העסקים הזר באופן נסתר; שלישית, היועמ"ש מפנה לכך שהתרומה הנוספת של איש העסקים הזר ניתנה בחלוף שנתיים וחצי מהמועד שבו פנה השר למשרד הפנים, בשנת 2012. בהקשר זה, היועמ"ש מציינת כי לנוכח חלוף השנים ממועד מתן התרומה, אף אין תוחלת מעשית בביצוע פעולות חקירה. לבסוף, בנוגע לתלונה בעניין עבירות המין – לדברי היועמ"ש, לאחר בחינת הטענות הנוגעת ליחסי שוחד מיני בין השר ובין פלונית, נמצא שאין כל ראיה המלמדת שאכן כך אירע בין השניים; היועמ"ש מציינת שתלונת העותר בעניין זה נסמכת על השערות ותו לא. אשר ליתר עבירות המין המיוחסות לשר במסגרת התלונה, לעמדת היועמ"ש מדובר בתלונות שמבקשות להיבנות מהיעדר הכחשה או תביעת דיבה מצד השר, בו בזמן שמרביתן נעדרות פרטים קונקרטיים והן מבוססות על פרסומים בתקשורת וברשתות חברתיות מלפני שנים. בתוך כך, היועמ"ש מבהירה שאין די בשמועות כדי להקים תשתית מספקת לפתיחה בחקירה פלילית, חרף המעשים החמורים הנטענים בתלונת העותר; כך שלנוכח התשתית הראייתית הדלה שבבסיס תלונות אלה, היועמ"ש סבורה שאף אין מקום להורות על קיום בדיקה מקדימה בעניינן. ובאשר לבקשות העותר לקבלת זימון למתן עדות, היועמ"ש מציינת כי בפניותיו השונות העותר לא פירט בנוגע למידע שברשותו ולא העבירו למשטרה, אלא רק הציע לזמנו למסירת עדות.

9. המשיבים בתגובתם הודיעו כי הם מצטרפים לאמור בתגובה מטעם היועמ"ש.

10. ניתנה לעותר רשות להשיב לתגובת היועמ"ש. העותר שב ומפרט בתשובתו לנסיבות הקשורות לתלונותיו, שלשיטתו היועמ"ש מתעלמת מהן בתגובתה לעתירה. לעמדת העותר, עצם העובדה שהמשיבים לא הגיבו לגופה של העתירה ואך הצטרפו לתגובת היועמ"ש מעוררת תהיות. העותר סבור שהתנהלותם מבטאת חשש מגילוי האמת

ושתיקתם כשלעצמה מחייבת לזמן דיון בעתירה במעמד הצדדים. העותר מוסיף ותוהה מדוע היועמ"ש הסתפקה בלציין שאת תלונותיו בחנו גורמים משטריים בכירים ולא פירטה מי הם אותם גורמים שבחנו את התלונות ומתי עשו כן. מעבר לכך, העותר מסביר כי הוא כרך את ארבע תלונותיו בעתירה אחת מהטעם שהיועמ"ש הקודם דחה אותן בהחלטה אחת.

דיון והכרעה

11. לאחר עיון בעתירה ובתגובת היועמ"ש ובתשובת העותר, על נספחיהן, הגענו לכלל מסקנה כי דין העתירה להידחות על הסף. תוצאה זו מתחייבת כבר בשל כך שהעותר לא ראה לנכון לצרף בתור משיבים לעתירה גורמים שעלולים להיות מושפעים בצורה מהותית אם העתירה תתקבל, דוגמת איש העסקים ופלונית המאוזכרים בתלונותיו ומיוחסת להם לכאורה מעורבות פעילה בעבירות פליליות חמורות. בית משפט זה עמד בעבר על כך ששומה על העותר לצרף לעתירתו את כל הגורמים העלולים להיות מושפעים מההכרעה בה וזאת על מנת "שלא לפגוע בצד שעתיד להיפגע מהחלטה בעתירה בלא שניתנה לו האפשרות להציג את עניינו לפני בית המשפט ופריסת התמונה העובדתית המלאה לפני בית המשפט בידי הגורמים שהנתונים הרלבנטיים נמצאים בידיהם" (עע"מ 6881/07 ברגר נ' המועצה האזורית עמק חפר, פסקה 19 (14.6.2010); ראו גם: בג"ץ 6493/20 בגו נ' בית הדין הארצי לעבודה, פסקה 10 (17.10.2021); בג"ץ 5759/21 מנהל קהילתי הר נוף נ' חברת דואר ישראל בע"מ, פסקה 7 (31.8.2021); בג"ץ 3237/21 אלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (30.5.2021)). אלא שגם בהתעלם מפגם זה, דינה של העתירה להידחות על הסף בהיעדר עילה להתערבותנו בהחלטת רשויות אכיפת החוק ורשויות התביעה.

12. השאלה אם יש להעמיד אדם לדין פלילי, ובכלל זאת החלטה בדבר הצורך לקיים חקירה בעניין מסוים, מצויה בליבת הסמכויות המוקנות ליועץ המשפטי לממשלה ולמי שהסמך מטעמו. בהתאם להלכה הפסוקה, בית משפט זה ביושבו כבית משפט גבוה לצדק לא ייטה להתערב בשיקול דעתן המקצועי של רשויות אכיפת החוק ורשויות התביעה אלא במקרים נדירים, כאשר נמצא שהחלטות אלו נגועות בחוסר סבירות קיצוני או עיוות מהותי (ראו מני רבים: בג"ץ 5276/20 ד"ר בני נ' היועץ המשפטי לממשלה, פסקה 7 (24.10.2021); בג"ץ 6017/21 זבדצקי נ' היועץ המשפטי לממשלה, פסקה 8 (12.9.2021); בג"ץ 3358/18 בייר נ' משטרת ישראל, פסקה 7 (7.5.2019)). הלכה זו חלה ביתר שאת כאשר מדובר בהחלטות שבהן היועץ המשפטי לממשלה עצמו קיבל את ההחלטה (בג"ץ 3917/20 אלוביץ' נ' היועץ המשפטי לממשלה ומ"מ פרקליט המדינה, פסקה 10 (5.11.2020); בג"ץ 1814/20 עד כאן – צעירים למען ישראל נ' היועץ המשפטי לממשלה,

פסקה 8 (12.10.2020); בג"ץ 4267/17 התנועה למען איכות השלטון בישראל בע"מ נ' היועץ המשפטי לממשלה, פסקה 6 (24.7.2017)). זאת ועוד. הכלל האמור בדבר אי-התערבותנו בהחלטות רשויות אכיפת החוק ורשויות התביעה תקף שבעתיים בעת שהחלטת הרשויות מבוססת על דלות התשתית הראייתית (בג"ץ 3126/19 טראובמן נ' היועץ המשפטי לממשלה, פסקה 4 (6.11.2019)); שכן "הערכת דיות הראיות היא עניין הנמנה באופן מובהק לתחום מומחיותן של רשויות התביעה, ועל כן התערבות בשיקול דעתן של רשויות התביעה שלא לפתוח בחקירה פלילית בשל היעדר תשתית ראייתית מספקת תהא מצומצמת אף יותר" (בג"ץ 9018/17 טביש נ' היועץ המשפטי לממשלה, פסקה 36 (26.11.2018)).

13. יישום כללים אלה על ענייננו מוביל למסקנה כי לא נמצא פגם המצדיק את התערבותנו בהחלטת היועמ"ש הקודם. לא עלה בידי העותר להראות כי נפל פגם כלשהו, קל וחומר פגם חמור בהחלטה שלא להורות על פתיחת חקירה פלילית נגד המשיבים. כפי שציינה היועמ"ש בתגובתה, הן בכירים במשטרת ישראל הן בכירים בפרקליטות המדינה, ובכלל זה היועמ"ש הקודם בעצמו, נדרשו לטענות המועלות בעתירה ובחנו אותן. ומשעשו כן, מצאו שתלונות העותר אינן מעמידות תשתית ראייתית ומשפטית המצדיקה פתיחת חקירה פלילית לגביהן או נקיטת הליך של בדיקה מקדימה בעניינן. בהקשר זה יודגש כי לא די בטענות כלליות מעין אלו שהופיעו בעתירה או בליקוט ידיעות תקשורתיות שונות כדי לבסס טענה בדבר חוסר סבירות קיצוני בהחלטות רשויות התביעה והיועץ המשפטי לממשלה, ולמעשה די היה בכך כדי לדחות את העתירה על הסף (בג"ץ 3194/20 הליכוד תנועה לאומית ליבראלית נ' היועץ המשפטי לממשלה, פסקה 11 (29.12.2020)).

14. סופו של דבר, העתירה נדחת על הסף. העותר יישא בהוצאות היועמ"ש בסך 4,000 ש"ח.

ניתן היום, ה' בניסן התשפ"ב (6.4.2022).

שׁוֹפֵט

שׁוֹפֵט

שׁוֹפֵט